

НЕДѢЛЯ Й

ЗА ПЕТЬТЕ ХЛѢБА.

Не имаме здѣ разѣ пять хлѣбовъ и двѣ рибы.

Благослови отче!

Благочестиви христіане, както сѣкій гладенъ тича на хлѣба и жаденъ на водѧтъ: тѣй трѣбъ и сѣкій христіанинъ да тича въ божіатъ церкви, да слыша слово божіе, което є на душатъ хлѣбъ небесный и когда животна: защото храни и пои душатъ съ небеснѣ мѣдрость и безкрайнѣ сладость. Тѣзи радости всили оныя народи, които си оставили работатъ и кѣшатъ, та отишле въ пустынатъ подиръ христа, гдѣто сѣдели гладни три дине, само да слышатъ христовото учение, и да насладятъ своите дѣши. А христосъ за тѣхното тэрпѣнїе и усердно слышанїе, не само сичките имъ болны и вѣсны исцѣрилъ, но и нахрани ги съ петь хлѣба, които вѣха петь хиледы хора, само мажкъ, освенъ жените и дѣцата, както ще чуеме сега отъ евангеліето.

Отъ Маттеа зачало ни.

Во онока време като виде Иисусъ много народа, помилвъ го и исцѣри неговите болны: но като мржкноваше, рекоха му апостолите, учителю: тѣка мѣстото є пусто и стана ясно, отпѣси хората да отидатъ въ селата да си кѫпѣтъ иденїе. А Иисусъ имъ рече: не трѣбъ да ходѣтъ тѣ, дайте имъ въ да падятъ. А они му рекоха: нѣмаме тѣка много, само петь хлѣба и двѣ рибы. Тога рече Иисусъ: донесете ми ги тѣка и като заповѣда на народа да наслада по тръбватъ, зема петьте хлѣба и двѣте рибы, поглѣдна къмъ небето, благослови ги, и като ги прѣчупи, даде ги на апостолите, а тѣ ги раздѣлиха на народа, и идоха сичките и сѧ наситиха, и послѣ събраха дванадесать кошици трохи (комачета), а дѣто идоха вѣха до петь хиледы мажкъ, освенъ жените и дѣцата.